

at dette Spørgsmaal er underkastet en saglig Drøftelse, saa er det ikke et Spørgsmaal, som paa Forhaaand er hævet op i den Ærens Sfære, hvor det ikke kan løses paa den Maade, som vi her har tænkt. Den norske Regering og den norske Nationalbank har aabent erkendt, at Spørgsmaalet om en Standsning paa et andet Kronetrin er et Spørgsmaal, som skal afgøres under Hensyn til Landets Erhvervsinteresser, og det er netop det, som vi ogsaa taler for for Tiden.

Jeg er ganske enig med den højtærede Statsminister i, at der har været en hel Del Diskussion om Forhold, som ikke ligger i selve det Lovforslag, som her er til Behandling. Men i den Udtalelse fra Valutaudvalget, som har givet Anledning til Lovforslagets Fremsættelse, ligger Spiren til hele den Diskussion, som nødvendigvis har maattet føres her i Tinget, og den har paa ingen Maade været unyttig, jeg tror tværtimod, den har været overmaade nyttig til Klaring af mange Forhold. Thi een Gang, før eller senere, maatte dette Spørgsmaal rejses til Diskussion og Afgørelse, før naar vi ikke til den Sikkerhed, som Erhvervslivet kræver, før naar vi heller ikke til den endelige Beslutning om Guldindløselighed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup gjorde opmærksom paa, at jeg i det Spørgsmaal, som her drøftes, havde haft forskellige Standpunkter. Jeg gad egentlig vide, om nogen kunde have den samme Mening om dette Spørgsmaal, saa længe som dette Spørgsmaal har været paa Dagsordenen til Debat. Enhver, der tænker over denne Sag, maa dog tage sin Stilling til den Situation, hvori vi i Øjeblikket staar, og jeg vil villigt indrømme og erkende, at jeg har været mellem dem, det var ivrige Tilhængere af hurtigst muligt at komme op til den gamle Paritet. Allerede i 1921 gjorde jeg mig ivrig til Talsmand for dette Synspunkt, for hurtigst at faa et stabilt Pengevæsen, der bidrog til, at ikke flere unge Borgere i Landet kom ud i de Ulykker, som vi alle gruer for, nemlig en Gældsforpligtelse, der en Gang vil ødelægge dem, naar de skal betale tilbage med Guld kroner, hvad de fik i Papirkroner. Helt anderledes stiller Forholdene sig, naar man lader det ene Aar gaa efter det andet, lader omkring 6 pCt. af danske Landbrugere hvert Aar rykke ind i ganske uholdbare økonomiske Forhold, og til sidst staar

vi i den Situation, vi nu staar i, hvor man kan regne med, at mellem 35 og 40 pCt. af danske Landmænd staar med Gældsforpligtelser, der er indgaaet under den lave Kronekurs. Derfor er jeg mellem dem, der nu nærer Betænkeligheder ved Følgerne af den Letsindighedens Politik, der har været ført herhjemme i Danmark gennem Aarene. Det er Forklaringen paa, hvorfor man ikke kan tage det samme Standpunkt til Spørgsmaalet om Nedsækering og Pari i 1921 og i Dag. Det vil være ganske letsindigt og efter min Mening uforstandigt, hvis man vil bedømme Forholdet paa samme Maade efter en Aarrækkes Forløb.

De øvrige Spørgsmaal, det ærede Medlem anførte, skal jeg ikke komme ind paa. Vore Opfattelser af Forholdene er vist ikke saa langt fra hinanden. Jeg tror, og jeg vil gentage, at vi begge nærer sikkert samme Bekymring om Fremtidens Landbrug — ud fra en noget forskelligartet Bedømmelse —, nemlig at den Krise, vi gaar i Møde, bliver saa haard, at de alvorligste Overvejelser og mest virkningsfulde Foranstaltninger er betimelige for at gøre mindst mulig Ulykke i Fremtiden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Jacob Sørensen: At det ærede Medlem Hr. Rode nu mener, at der er tvingende Grunde for at gaa til en Nedsækering, er en Sag for sig, men naar det ærede Medlem, som han har gjort her i Dag, med en flot Haandbevægelse vil skyde sin Fortid bort, saa protesterer vi. Det ærede Medlem har været en saa stærk Modstander af Nedsækering som vel nogen. Ja, det ærede Medlem har været det, han selv i Dag kalder en økonomisk Chauvinist ved den 11. Oktober 1923 at sige: „Vi kan som en hæderlig Nation ikke pludselig uden tvingende Grunde erklære, at vor Krone ikke har den samme Værdi som tidligere.“

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Sparerne skal jeg sige til de ærede Medlemmer Hr. Rode og Hr. Niels Frederiksen, særlig det ærede Medlem Hr. Rode, der sidst drog Spørgsmaalet frem, at selv om man ikke kan se ved at se paa Beløbet — skønt det skulde man tro, man kunde —, at jeg havde Ret i Hovedsagen, at der er